

VITOS IRÉN

Korai nyár

Korábban ébresztett idén a nyár,
A naptár még csak a tavaszban jár,
Mégis hajnalban megelőzte őt,
Remélve, az ősz nem kergeti, sőt!

Így a tavasznak nincs már maradása,
Sem ideje, hogy a sírját megássa,
Észrevétlenné lesz, háttérbe kerül,
Varázsa gyorsan feledésbe merül.

Még csüggedten ostorozza magát,
Hiszen már senkire sem kell kabát,
Nem is maradt itt már semmi dolga,
Csak hogy magát innen elvonszolja.

Fordulj felém

Fordulj felém, amikor reggel hazatérsz,
Lesem a kaput, amikor végre betérsz,
Fülem már minden kis apró neszre figyel,
Lélegzetem lelassul, a szívem úgy ver!

Fordulj felém, amikor fájó bánat ér,
Lelkem gyógyulást csak a tiedtől remél,
Csókold le könnyeim forró ajkaiddal,
Vigasztalj féltőn, szerető szavaiddal.

Fordulj felém, amikor leszáll az este,
Kedvem egész nap a kedvedet kereste,
Engedd, hogy a kezem a kezedbe fúrjam,
És mindkét arcodat pirosra csókoljam!

Fordulj felém, amikor ma mellém fekszel,
Simogasd az arcom mosolygó szemeddel,
Lehelj rám csókot, mielőtt még elalszol,
S bújj közelebb, ha már a lámpa lekapcsol.

Sodródás

A sors vad medrében tévelyegve,
Csapongó szeszélyének kitéve,
Tehetetlenül sodródunk tova,
S a szerencséről álmodunk lopva.

Csónakunk evező nélkül halad,
Kinek tovább jut, kinek elakad,
Békés áramlásban reménykedünk,
Vadvízi sziklákat kerülgetünk.

Képes, és velünk azt elhitei,
Saját kéz sorsunkat egyengeti,
Eszközt nem ad! S kénye, kedve szerint,
Kit továbblök, másnak orvul beint.

Kinek békés út, kinek viharos,
S csak hiszed, hogy a tied magasztos.
Mikor hajód viharvert, roskatag,
Akkor kerül utadba zuhatag!

Várjuk a VERSLISTA Facebook csoportjába is:
<https://www.facebook.com/groups/verslista/>